

Republica Populară Donețk și Republica Populară Lugansk și-au declarat independența în acest an și cer ajutorul Rusiei tocmai de teamă ca evenimentele din 1941-1945 să nu se repete și rușii să fie exterminați de ucraineni.

Fasciștii ucraineni au ucis în anii 1941-1943 un număr de cinci milioane două sute de mii de civili din Ucraina (naționalități conlocuitoare, mare parte din ei de etnie rusă) și au omorât aproape nouă sute de mii de evrei. Numărul polonezilor uciși a fost de două sute de mii. Au fost executați peste patru sute de mii de militari sovietici care fuseseră luați prizonieri de germani sau se predaseră.

În acest fel omorurile săvârșite de bandele naționaliste ucrainene întrec cu mult numărul victimelor nazismului german și plasează Ucraina pe locul întâi între statele naziste.

Cuprinși de fanatism și de admirația pentru Hitler, aproape trei milioane de bărbați ucraineni în putere au cerut să plece în Al Treilea Reich, ca să muncească voluntar pentru nemți în fabricile și pe câmpurile Germaniei, numai ca armata germană să poată extermina tot poporul rus.

La 30 iunie 1941, batalionul fascist Lvov, sub comanda lui R. Șukovici, a executat cu

glonț în ceață trei mii de polonezi ucraineni, inclusiv trei oameni de știință cunoscuți pe plan mondial. În zilele care au urmat, batalionul a mai executat un grup de șapte mii de ruși compus din femei, bătrâni și copii.

În timp ce femeile și copiii erau executați prin tăierea gâtului cu cuțitele, în curtea Catedralei Metropolitane Sfântul Andrei, mitropolitul catolic ucrainean ținea un serviciu divin de mulțumire, rugându-se pentru "victoria armatei sfinte a lui Adolf Hitler".

Biserica Catolică ucraineană a binecuvântat toate crimele și masacrele diviziei naziste ucrainene „Galicina”. Aceasta a comis, în septembrie 1941, masacrul și genocidul de la Babi Yar, o râpă din apropierea Kievului. Aici au fost aduși, în septembrie 1941, peste cincizeci de mii de evrei din clasa de mijloc, trei mii de țigani și circa patruzeci de mii de civili ruși (mare parte femei și fete), pe care SS-iștii ucraineni i-au dezbrăcat la pielea goală apoi au început să violeze femeile și fetele, neținând cont că părinții și rudele lor erau de față.

După violuri s-au dat la scene de coșmar. Rusoaicelor și evreicilor le tăiau sânii și presărau sare pe răni, iar pe bărbați îi castrau de vii. Unora dintre prizonieri li se